

28 IANUARIE

**SLUJBA
SF. CUVIOS
EFREM
SIRIANUL**

IERUSALIM, 1903

εΓ
ΟΑ

ΕΦ
ΡΑΙΜ
ὁ σύρος

Ὁ ἍΓΙΟΣ
ΑΓΓΛΩΝ
ΘΕΟΝ ΑΙΑ
ΠΗΓΑΙΣ
ΔΥΝΑ
ΤΑΙ

ΑΓΙΟΝ ΟΥΣ ΕΓ

Ρετ. 78 17

369

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
 ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ
 ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
 ΕΦΡΑΙΜ ΤΟΥ ΣΥΡΟΥ

Ἀντιγραφείσα παρὰ τοῦ
 ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

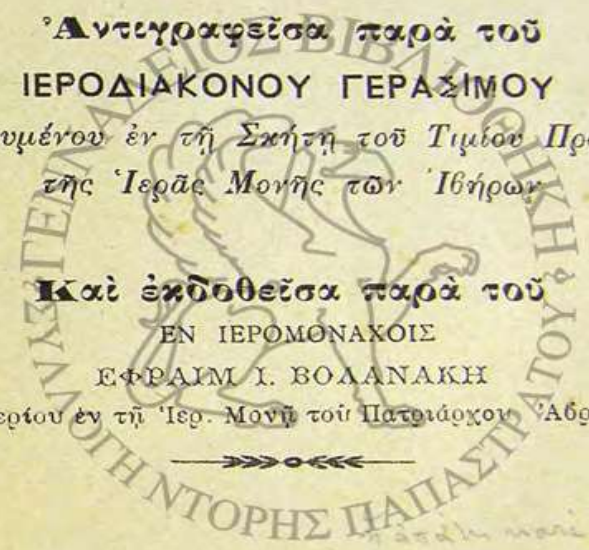
*Ἐνασκουμένου ἐν τῇ Σκήτῃ τοῦ Τιμῶν Προδρόμου
 τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἰβήρων*

Καὶ ἐκδόθεισα παρὰ τοῦ

ΕΝ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΙΣ

ΕΦΡΑΙΜ Ι. ΒΟΛΑΝΑΚΗ

Ἐφημερίου ἐν τῇ Ἱερ. Μονῇ τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ.

ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ

1903

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Γεωργίου Ι. Χαπίη Ἀναλία

ΤΗΙ ΚΗ' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΜΝΗΜΗ:

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ

ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΕΦΡΑΙΜ ΤΟΥ ΣΥΡΟΥ

Ἐσπέρας ἐν τῷ μικρῷ ἐσπερινῷ, ἰστῶμεν στχ. δ' καὶ ψάλλομεν στχρ. προσόμοια. Ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Εὐφραίνεται ὄντως ἡ Χριστοῦ, Ἐκκλησία σήμερον, καὶ γηθοσύνως τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζουσα, ἐχθοᾶ σοι Πάτερ, ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Ἐφραὶμ Ἀγγέλων χαίροις ἐφάμιλλε, Δαβὶδ ὁμότροπε, οἰκουμένην ὁ συγγράμμασι, σοῖς αὐγάσας, χαίροις παναοίδιμε.

Ετάσεως ὦραν τὴν φρικτὴν, ἐσαεὶ πανόλβιε, καθιστορῶν θερμοῖς δάκρυσι, τὴν γῆν κατέβρεχες, ταλανίζων πάτερ, σεαυτὸν ἐκάστοτε· διὸ ἐν οὐρανίοις ἐσκήνωσας, θαλάμοις Ὅσιε, τὸν Σωτῆρα δυσωπῶν αἰεὶ, ὑπὲρ πάντων, τῶν μακαριζόντων σε.

Ὡς ἥλιος ἄλλος ἀληθῶς, ἐν τῷ στερεώματι, τῷ νοητῷ ἀνατέταλκας, Ἐφραὶμ τρισόλβιε, Ἐκκλησίας θεΐαις, σελαγίζων λάμπεσι, σαφῶς τὸ χριστεπώνυμον πλή-

= 8 =

ρωμα, πρὸς οὐρανίους τε, ποδηγῶν ἐπαύλεις λόγοις σου, σωτηρίαις, Ἄγγελε ἐπίγειε.

Ὡς σάλπιγξ χρυσήλατος σαφῶς, καὶ Πνευματοκίνητον, ὄργανον, πάτερ, ἀσκήσεως, ὡς ἐμπνεόμενος, οὐρανόθεν τύπους, καὶ τὰ χριστομίμητα, σοφέ, σὺ ἐπαγγέλλματα ἔκρουσας, ραθύμους Ἄγιε, διεγείρων πρὸς μετάνοιαν διὸ πόθῳ, πάντες σε γεραίρομεν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Εμφρόνως τῶν ὀχληρῶν τοῦ βίου ἀπαναστάς, Ἐφραὶμ αἰοίδιμε, φιλησυχία τὴν ἔρημον κατέλαβες· καὶ δι' αὐτῆς πρὸς Θεὸν πρακτικῶς ἀναγόμενος, τῷ κόσμῳ ἔλαμψας φωστήρ, καὶ ῥήματα ζωῆς τοῖς ἀνθρώποις ἐπήγασας· διὸ μὴ παύση ἐν ταῖς εὐχαῖς σου στηρίζων ἡμᾶς ἐκ βλάβης τοῦ ἀλλοτρίου, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Ὅσιε Πάτερ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν Θεοτόκε Παρθένε, αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀποστίχον στιχ. προσόμοια. Ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθα.

Χαίροις τῶν ἀσκητῶν, κρηπὶς καὶ ὠραιότης, Ἐφραὶμ καὶ συμπολίτα, Ἀγγέλων φαεσφόρων, καὶ Ἐκκλησίας καύχημα.

Στιχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου...

Δεῦρο τῶν μοναστῶν, ὁ θίασος συμφώνως, ᾠδαῖς ἐν

= 9 =

λιγυκρότοις, Ἐφραὶμ τὸν θεοφόρον, καὶ ἐν ὅσοις στέψωμεν.

Στχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβοῦμενος...

Εὐθεὸς μοναστῶν, χαίροις ὁ ποδηγέτης, ἔξοχος κοσμιότης, Ἐκκλησιῶν τε πάτερ, χαίροις Ἐφραὶμ θεσπέσιε.

Δόξα, Τριαδικόν.

Λάμψον μοι σὰς αὐγάς, Τριάς ἢ ἐν Μονάδι, Μονάς τε ἐν Τριάδι, Πατήρ, Υἱὸς καὶ Πνεῦμα, τὸν νοῦν φωταγωγοῦσάν μου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Γλῶσσαι αἰ μὴ τρανῶς, ὁμολογοῦσαι, Κόρη, πρὸ τόκου, καὶ ἐν τόκῳ, σαφῶς καὶ μετὰ τόκον, Παρθένον σε φιμούσθωσαν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐκ τοῦ στόματός σου ὑδάτων ζωῆς, πηγάσασα χάρις, τὴν Ἐκκλησίαν ἐπλήρωσε, καὶ τῆς κατανύξεως, κόσμῳ ποταμοὺς ἐπανέβλυσε, τὸ ρεῖθρον ἡμῖν τῆς μετανοίας προχέοντας· ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων Ἐφραὶμ Πατήρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ ἀπόλυσις.

ΕΝ ΔΕ ΤΩΙ ΜΕΓΑΛΩΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΙ

·Τὸ Μακάριος ἀνήρ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στχ. η'. καὶ ψάλλομεν στχρ. προσόμοια. Ἦχ. δ'. **Ως γενναῖον ἐν μάρτυσιν.**

Τοῦ Χριστοῦ τὸν γλυκύτατον, ζυγὸν Πάτερ ἀράμενος, ἐπὶ ὤμων Ὅσιε ἐκ νεότητος, τούτῳ στοργῆ ἠκολούθησας. ἀρδεύων τὴν ἔρημον, παμμακάριστε Ἐφραὶμ, ταῖς δακρῶν ἐκχύσεσιν ὅθεν εἴληφας, τοὺς καρποὺς τῶν καμάτων σου πλουσίως, ἐν τῇ ἀνω βασιλείᾳ, σὺν ἄσωμάτοις γηθόμενος.

Μοναζόντων σὺ καύχημα, θεορρήμον πανόλβιε, Ἐφραὶμ πέλεις Ὅσιε, καὶ ἐδραῖωμα, διό σε πόθῳ γεραίρομεν, βοῶντες γηθόμενοι, χαίροις ἄσειστον Χριστοῦ, Ἐκκλησίας προπύργιον, παμμακάριστε, πολιστὰ τῆς ἐρήμου, οἰκουμένην, διαυγέστατε φωστήρ τε, ὁ δαδουχῶν χαίροις λόγοις σου.

Τῶν δαιμόνων τὴν ἔπαρσιν, καταβέβληκας Ὅσιε, τῷ σταυρῷ φραζάμενος τοῦ Δεσπότη σου, διὸ ὡς πόλεις ἀνέδειξας, ἐρήμων τὰ ἄβατα, παναοίδιμε Ἐφραὶμ, Ἐκκλησίας ἀγλάϊσμα, πανσεβάσμιε ἀκορέστῳ στοργῆ διό σε πάντες, συνελθόντες εὐφημοῦμεν πνευματικῶς ἀγαλλόμενοι.

Ὡς ἀστέρα σε ἄδυτον διαλάμποντα πάνσοφε, ἐν τῷ στερεώματι ἐπιστάμεθα, τῆς Ἐκκλησίας αοίδιμε, πιστοὺς καταυγάζοντα, λαμπηδόσιν ἀληθῶς. τῶν σῶν

= 11. =

λόγων ἐκάστοτε· ὅθεν ἅπαντες, συνελθόντες γηθόμενοι θεόφρον, τὴν ἐτήσιόν σου μνήμην, χρεωστικῶς ἐορτάζομεν.

Ἔτερα στγρ. προσόμοια. Ἦχος πλ. β'.

Ὁλην ἀποθέμενοι.

Ὁλην ἀποθέμενος, βιωτικὴν τυραννίδα, τὸν χρηστὸν ἀράμενος, ζυγὸν τῷ Κυρίῳ σου ἠκολούθησας, ἐν θερμοῖς δάκρυσιν, διανύων πάτερ, τὸ τοῦ βίου τούτου στάδιον, καιρὸν σοφώτατα ἐξαγοραζόμενος ἐνδοξε· διόπερ ἐν σκηνώμασι, παραδείσου νῦν ἀγαλλόμενος, συγγορεύεις ὄντως. Ἀγγέλοις καὶ ὁσίοις τὸν Χριστὸν, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώγτων σε, ἱκετεύων, Ἅγιε.

Χαίροις, χρυσαυγέστατε, ἀστήρ Ἐῶας καὶ κῦδος μοναστῶν, πανεύφημε, Ἐφραὶμ ὁ τὰ πέρατα, κατακλύζων γῆς· σοῖς σοφοῖς ῥήμασιν, οἷά τις Εὐφράτης, καὶ ἐγείρων πρὸς μετάνοιαν, ῥαθύμους, ἅγιε, χαίροις ἀληθῶς ἀξιάγαστε, Ἀγγέλων ὡς ἐφάμιλλε, χαίροις τε σφραγὶς τῆς ἀσκήσεως, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ὠράϊσμα, ὑπὲρ ἡμῶν Χριστῷ, ὁ ἱκεσίας ποιούμενος, χαίροις θεοδόξαστε.

Τίς μὴ μακαρίση σε, τὸν πολιστὴν τῆς ἐρήμου· τίς μὴ ἀνυμνήσῃ σου, τὰ ὑπερφυέστατα κατορθώματα· τὸ εὐχῆς σύντονον, τῶν δακρῦων ἅμα, τὸ ἀείρρυτον πανόλβιε, τὸ ἀσκήσεως, εὐτονον καὶ τὸ ὑπεράνθρωπον, Ἐφραὶμ ἀκτημοσύνης τε, ὥστε ἠλαττώθης σαφέστατα, βραχὺ παρ' Ἀγγέλους, χιτῶνα τὸν δερ-

= 12 =

μάτινον ἀκμήν. φέρων ὄν πάλαι ἀρχέγονοι, πικρῶς ἐξυφάναντο.

Λύραν παναρμόνιον, σέ κεκτημένη καθώσπερ, καὶ πνευματοκίνητον, Ἐκκλησίας ὄργανον τὰ θεόπνευστα, ἀληθῶς ῥήματα, τὰ πρὸς τρίβον ὄντως, τὴν εὐθείαν διιθύνοντα, καὶ πρὸς σωτήριον, κλυδωνιζομένους λιμένα τε, αἰεὶ ἐγκαθορμίζοντα, μελωδεὶ Χριστὸν μεγαλύνουσα· ὄν μὴ παύση πάτερ, ὑπὲρ τῶν σέ τιμώντων δυσωπῶν, καὶ ἐκτελούντων θεσπέσιε, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, ἦχος πλ. Β'.

Ὡς Ἡλῖός τις ἐν τῷ νοητῷ, τῆς Ἐκκλησίας ἀνέτειλας στερεώματι; τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, ταῖς σαῖς σοφαῖς εἰσηγήσεσι· διό σοι τὸ πατρῶον σέβας χρεωστικῶς ἀπονέμοντες, συνελθόντες στοργῇ ἀκροῦστω βοῶμέν σοι· χαίροις ὁ τὰς τῶν χερσομανουσῶν ψυχῶν ἡμῶν ἀκάνθας, τῷ πυρὶ τῶν θεοπνεύστων ἐμπυρίζων λογίων σου· χαίροις σάλπιγξ, ἢ τὰς τῶν ψυχῶν λαμπάδας. αἰεὶ ἐτοιμάζειν σαλπίζουσα, καὶ πρὸς ἀοράτους συμπλοκάς, χωρεῖν ἡμᾶς παροτρύνουσα· χαίροις ὁ τοῦ μονήρους βίου κανὼν ἀκριδέστατος, καὶ τῶν ἐν κινδύνοις ρύστης ὁ ὀξύτατος· ὡς οὖν τῷ θρόνῳ τοῦ παντάνακτος Χριστοῦ παριστάμενος, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν σέ ὑμνούντων, καὶ ἐκτελούντων τὴν αἰεσέβαστον μνήμην σου.

Καὶ τῶν. Θεοδοκίον.

Τίς μὴ μακαρίση^σσε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ

ἀνυμνήση σου τὸν ἀλόχευτον τόκον, ὁ γὰρ ἀγρόνως ἐκ Πατρὸς, ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς; οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσγγύτως γνωριζόμενος αὐτὸν ἐκέτευε, σεμνή παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδος τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ'. 1

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀφῆται αὐτῶν βάσανος. Ἐδόξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι, καὶ ἐλογίσθη κίχωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων εἰάν κλασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλη εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὖρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε'. 1

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρέπειας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιστῶν αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτί-

σιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεχπολεμήσει αὐτῷ ὁ Κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τοξοῦ τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλούνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δικαστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις Ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου,

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. δ'. 7

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Ἐγγὺς γάρ τιμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἔτων μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἔστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γάρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροὺς· ἀρεστὴ γάρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μὴδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὅσιοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, στχρ. ἰδιόμελα. Ἦχ. α'.

Δαβιτικὴ οἰά περ τις ἔλαφος, ὑδάτων πηγὰς ἐπιποθοῦσα, οὕτως ἡ ψυχὴ σου τὸν Κύριον, ἐκ νεότητος πάτερ ἐπεπόθησε· τίς σου τοιγαροῦν τὸν ἔνθεον ζῆλον ἐξείποι τρισόλβιε; καὶ τὰ ὑπὲρ νοῦν ἀγωνίσματα, τὰ Ἀσωμάτοις μᾶλλον ἰδία, ἢ ἀνθρώπῳ θνη-

τὸν σαρκίον περικειμένω· τὰς παννύχους φημί στάσεις, χαμευνίαν τὴν ὑπέρογκον, καὶ ἐγκράτειαν τὴν ἄσυλον ταπεινοφροσύνην, ἀκτημοσύνην τε τὴν ἀγγελομίμητον, καὶ τὴν Χριστομίμητον πρὸς Θεὸν καὶ πλησίον ἀγάπην· ὅθεν πρὸς Χριστοῦ ἐπαξίως τὰ γέρα εἴληφας, ὃν αἰεὶ καθικέτευε, Ἐφραὶμ πανένδοξε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δωρήσασθαι τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχ. β'.

Τὸν ἐπίγειον Ἄγγελον, καὶ οὐράνιον ἄνθρωπον, δεῦτε μοναστῶν τὰ πλήθη εὐφημήσωμεν, Ἐφραὶμ ἀσκητῶν τὸ ἀκροθίνιον· χαίροις πρὸς αὐτὸν κρυγάζοντες, ἄμπελος σαφῶς βοτρυηφόρος, ὡς ποτὲ καθ' ὕπνου τεθέασαι, ἐξ ἧς πιστοὶ μεταλαμβάνοντες, ζωὴν αἰώνιον κληρονομοῦμεν· χαίροις νοητὲ ἀστερόεις οὐρανέ, ἀστερομαρμαρυγαῖς σελαγίζων ὑφήλιον· χαίροις ἐδεσματοθήκη νοητῆ, ἣ πεινώσας ψυχὰς ἐμπιπλῶσα· χαίροις ὁ τοῖς ἐρυσίμοις λόγοις σου, πολλοὺς ἀνάγων πρὸς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ἦχος, γ'.

Εἰδημόνως τὸ παρὸν διανύων στάδιον, τὴν νοητὴν ναῦν πρὸς ὄρμον ἔσπευδες ἐγκαθορμίσαι οὐράνιον· καὶ ὄντως οἶά περ ἄριστός τις οἰακοστρόφος, σταυροφοροῦσαν ταύτην ἐκείσε διέσωσας· διὸ πάτερ ὅσιε, Ἐφραὶμ πατέρων ὑπέρτερε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσαντι, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν ἐτησίως, τὴν σὴν αἰεσέβαστον τελούντων πανήγυριν.

= 16 =

Ἦχος, δ'.

Προφητικῶς καταβρέχων τὴν στρωμνὴν τοῖς δάκρυσι, καὶ μελέτην βίου ποιούμενος τὴν μετάνοιαν, τῆς κρίσεως τὸν φόβον, ἔργοις ἡμῖν, καὶ διὰ λόγων ὑπέδειξας· διὸ τὴν σὴν τιμῶμεν ἅπαντες, συνελθόντες παμμάκαρ μνήμην, παραδόξων πραγμάτων αὐτουργέ, Ἐφραὶμ αἰοῖδιμε, καὶ νῦν δυσωποῦμέν σε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος, Πλ. α'.

Πᾶσαν τύρβην βιωτικὴν, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἐμφρόνως ἀποσεισάμενος, καὶ τὸν σαυτοῦ αὐχένα, τῷ χρηστῷ τοῦ Κυρίου ὑποτιθεὶς ζυγῷ, ἦρας τὸ ἐλαφρὸν αὐτοῦ φορτίον, σπηλαιαίσι καὶ ὄρεσι, καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς αὐλιζόμενος, καὶ πόλει, πόλιν ἀμείβων ἀποστολικῶς· μὴ πήραν, μηδὲ βαλάντιον κτητάμενος, τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ σαφῶς ἐκμιμούμενος· ὅθεν καὶ πρὸς θεῖον γνόφον ἐπαξίως ὡς εἰσδύσας, καὶ πᾶσαν γνῶσιν ἐκείθεν ἀρυσάμενος, τὰ θεόπνευστα κατεβρόντησας ἡμῖν θεσπίσματα, ἃ νῦν πιστοὶ κατέχοντες, πρὸς ζωὴν αἰώνιον ἡμᾶς ριθμίζουσι.

Καὶ νῦν. Θεστοκίον.

Μακαρίζομέν Σε. Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν Σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον, στυχρ. προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. **Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.**

Χαίροις τῶν ἀσκητῶν καλλονή, οὐρανοβάμον, καὶ ἐπίγειε ἄγγελε, ὁ πρόμαχος Ἐκκλησίας, ὁ δυσσεβούντων ὀρμάς, ἀποκρούσας σθένει παμμακάριστε, Σταυροῦ καὶ τὴν ἔπαρσιν, θριαβεύσας φυχώλεθρον, τὴν τῶν δαιμόνων, ἀθλητῆς ὡς ἀήττητος, Ἐφραὶμ ἐνδοξε· χαίροις κλέος ἡμέτερον, καύχημα τῶν περάτων γῆς. θαυμάτων τὸ πέλαγος, τῶν μοναζόντων ἀκρότης, χαίροις κανῶν ἀκριδέστατε, ἀσκήσεως πάτερ, χρυσαυγέστατε φωσφόρε, χαίροις πανεύφημε.

Στυχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Σπείρας σαφῶς ἐν δάκρυσιν γῆ, ἀγαλλιάσει, θεριεῖς νῦν τὰ δράγματα, τῶν πόνων σου βασιλεία, ἐν Οὐρανίῳ Ἐφραὶμ, σὺν Ὀσίοις πᾶσι, καὶ δικαίοις τε· ὡς θείας ἐλλάμψεως, ἀπολαύων οὖν ἐνδοξε, καὶ τῷ ἀφράστῳ παριστάμενος θρόνῳ τε, τοῦ Παντάνακτος, χεῖρας πάτερ ἰκέτιδας, ἔπαρον Χριστομίμητε, ὑπὲρ τῶν τελούντων σου, τὴν μακαρίαν νῦν μνήμην, καὶ σέ εἰκότως πανόλβιε, θερμῶς γεραιρόντων, καὶ τὰ σὰ παιανιζόντων ἔργα ἐξαισία.

Στυχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Δένδρον πεφυτευμένον σαφῶς, παρὰ ὑδάτων, διεξόδους γινώσκομεν, καὶ κάλαμον γραμματέως, σέ ὀξυγράφου Ἐφραὶμ· ἐξεχύθη χάρις γὰρ ἐν χεῖλεσι, τοῖς σοῖς· ὅθεν ἐνδοξε, ποταμοῦ ὡς ὀρμήματα, ἐκ στόματός σου, θυμηδίας καὶ τέρψεως, ὄντως γέμοντα, τὰ

= 18 =

θεόπνευστα ῥήματα. πάλιν Θεοῦ εὐφραίνοντα, ἐκκέ-
χυνται Ὅσιε, μεγαλοκῆρυξ θεόφρον, δι' ὧν πιστοὶ
ἀρδευόμενοι, ψυχῶν σωτηρίαν, ἀληθῶς ἀναβλαστοῦ-
μεν. καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος. Πλ. δ'.

Υπὲρ τὸν αἰσθητὸν ἥλιον, ἡ ἐτήσιος πάτερ ἐξέ-
λαμψε μνήμη σου. ὀρθοδόξων καταυγάζουσα τὰ συ-
στήματα ὅθεν Ὅσιε τανῦν συνελθόντες, ἐν λιγοκρό-
τοις ἄσμασι, καὶ τὴν ὑπέριτον καταστέφοντες κο-
ρυφὴν κραυγάζομεν· χαίροις ὁ τοῖς πυρίνοις φθόγγοις
σου. τὰ δυσεβούντων σαθρὰ ἐμπυρίζων, καὶ φληνα-
φώδη διδάγματα· χαίροις ὁ στείρας ψυχὰς τε καὶ
ἀγόνους, εὐτεκνούσας ἀναδεικνύων καὶ καλλίπαιδας,
τοῖς κατανουκτικοῖς καὶ ἐνθέοις λόγοις σου. Καὶ νῦν
ὡς τῷ θρόνῳ παριστάμενος τοῦ Δεσπότη σου, καὶ
θείας ἐναπολαύων ἐλλάμψεως, αἰτησαι ἰλασμὸν ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλ-
λαβοῦσα σαρκί. Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σῶν οἰ-
κετῶν παρακλήσεις. δέχου Πανάμωμε, ἡ πᾶσι χο-
ρηγοῦσα, καθαρισμόν τῶν πταισμάτων· νῦν τὰς ἡ-
μῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάν-
τας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Τῷ ζήλῳ Χριστοῦ ἐσαεὶ πάτερ πυρπολούμενος,
τοὺς βιωτικοὺς ἀπεσεῖσω θορύβους, ὡς ἐχέφρων
καὶ πάνσοφος· ὅθεν ὡς στύλος ἀληθῶς, ταῖς ἀρεταῖς

= 19 =

διαλάμπων, καθωράθης θεσπέσιε, καὶ ὄργανον κρουόμενον, ἐν τῷ πλήκτρῳ τοῦ Θεοῦ πανεύφημε·
 δόξα τῷ σὲ ᾠξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ χρυ-
 σοῦρόσαν ἀναδείξαντι, Εὐφράτην ρείθροις δογμά-
 των, τὴν οἰκουμένην καταρδεύοντα.

Θεοτοκίον. Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγόμενον σοι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. στγλγ. Κάθισμα

Ἦχος γ' **Θείας πίστεως.**

Μέγαν εὔρατο ἡ Ἐκκλησία, σὲ ὑπέρμαχον Ὅσιε
 πάτερ, αἰρετικῶν διασκεδάζοντα θήρατρα· Ἀπολι-
 νάριον λύκον γὰρ οἶά περ, ἐκσφενδονίσας τῆς ποι-
 μνης Παντάνακτος, θεοσόφῳ σου, μεθόδῳ Ἐφραὶμ,
 πανόλθιε, Τριάδα σέβειν, ἡμᾶς ἐξεπαίδευσας.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θρόνος πάγχρυσος τοῦ βασιλέως, καὶ Παράδεισος
 διηνηθισμένος, ἀνεδείχθης Θεοτόκε Πανάχραντε τὸν
 γὰρ Θεὸν ἐν γαστρὶ σου βαστάσασα, εὐωδιάζεις ἡ-
 μᾶς θείαις χάρισιν· ὅθεν ἅπαντες, Θεοῦ ἀληθῶς Μη-
 τέρα σε, κηρύττομεν αἰεὶ καὶ μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν β'. στγλγ. Κάθισμα.

Ἦχος, δ'. **Ἐπεφάνης σήμερον.**

Τὸν χρηστὸν ἀράμενος, ζυγὸν Κυρίου, τὰ τοῦ κό-
 σμου οἶά περ, χόρτον ἠγήσω τὰ τερπνά, ὅθεν Ἄγ-
 γέλων τὰ τάγματα, ἔφθασας πάτερ, Ἐφραὶμ παμ-
 μακάριστε.

= 20 =

Δόξα.

Ενεδύσω θώρακα δικαιοσύνην, καὶ ἀσπίδα ἔνδοξε, ἀκαταμάχτην Ἐφραΐμ, τὴν ὀσιότητα Ὅσιε. δι' ὧν καθεΐλες, εὐστόχως κακόφρονας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Επελεύσει Πνεύματος τοῦ Παναγίου, τοῦ Πατρὸς τὸν σύνθρονον, καὶ ὁμοούσιον φωνῆ, Ἄγνη, Ἀγγέλου συνέλαβες, Θεοκυῆτορ, Ἀδάμ ἢ ἀνάκλησις.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα.

Ἦχος, πλ. δ'. **Τὴν Σοφίαν καὶ λόγον.**

Εγκρατεία καὶ πόνοις τοῖς ὑπὲρ νοῦν, τῶν παθῶν ἀπενέκρωσας προσβολάς, δαιμόνων τε τὰς φάλαγγας, ὑπομονῆ κατήσχυνας, καὶ ὡς φωσφόρος ὤφθης, Ἐὼς ὀρμώμενος, θείαις αὐγαῖς τὰ πέρατα, αὐγάζων πανεύφημε· ὅθεν δυσωπῶ σε, παμμακάριστε πᾶτερ, ψυχὴν τὴν ἀθλίαν μου, τὴν ἐν γνόφῳ καθεύδουσαν, τῆς ἀγνοίας καταύγασον, ταῖς σαῖς εὐπροσδέκτοις λιταῖς. πρὸς τὸν Χριστὸν καὶ Θεάνθρωπον Κύριον, ἵνα πόθῳ σε, μακαρίζω πανσέβαστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς πανάμωμος Νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Παρακλήτου Πανύμνητε, ἀνομίας με ὄντα, αἰσχρὸν καταγώγιον, καὶ δαιμόνων παίγνιον, ἐν γνώσει γενόμενον, σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργί-

ας με ρύσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασσα, φωτοδόχε ἀκήρατε· διώξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω με μεθέξεως ἀξίωσον, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πρεσβείαις σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρου. Ἦχ.
Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ

Πᾶσα Πνοή. Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν.

Μετὰ τὸν Ν'. ψαλ. Ἰδιόμελον, ἦχος πλ. β'.

Θσιε Πάτερ, ἐν νόμῳ Κυρίου ἡμέρας μελετήσας καὶ νυκτός, ὦφθης ἀληθῶς ἀνὴρ μακάριος· καὶ γὰρ τὰ ἀρρήτα ἐκείθεν, ὡς ἐκ πηγῆς ἀεννάου, ἀρυσάμενος μυστήρια, τὴν οἰκουμένην πᾶσαν κατήρδευσας, τοῖς θεοφθόγγοις λόγοις σου· καὶ νῦν ἄφεσιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι, Χριστὸν καθικέτευε.

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς σι'.
καὶ τοῦ Ἀγίου οἱ δύο εἰς η'.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὡδή, α'. Ἦχος β'. Ποίημα Θεοφάνους.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς. Τοὺς προστρέχοντας εἰς σέ, σῶζε Παρθένε.

Ὁ Εἰρμός

» Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι, τὸν λαὸν ἐν ἀνήκει, δουλείας Αἰγυπτίων,
» ὅτι δεδόξασται. Δίς.

Τὸν εὐσεβῶς, σέ Θεοτόκε, Κυρίως Ἀγνήν, ὁμολογοῦντα ἄχραντε, ρυχή καὶ στόματι, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ νόσων καὶ πταισμάτων, σύ με διάσωσον.

*Όλην ἐν σοί, τῶν χαρισμάτων τὴν ἄβυσσον, ἀποκειμένην ἐγνω-
μεν, διὸ προσφεύγοντες, Θεοτόκε προθύμως. τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ
διασωζόμεθα.

Ἐπεὶ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων δυσώπησον, τὸν σαρκωθέντα πά-
ναγνε, ἐκ τῶν ἀχράντων σου, καὶ τιμίων αἱμάτων, ρυσθῆναι ἐκ πται-
σμάτων, καὶ νοσημάτων πικρῶν.

Σὲ οἱ πιστοὶ, καύχημα πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ στή-
ριγμα, καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, ἐλπίδα τε καὶ τείχος
θεοχαρίτωτε.

*Ἐτερος Κανὼν νέος τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Μνήσ' ὑμνητοῦ σευ, φάει τρισολαμπέι Ἐφραϊμ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Μακαρίας θείας τε ζωῆς, ἁγίε λαβόμενος, καὶ τριλαμποῦς ὡς φω-
τὸς ἐμφορούμενος, σκοτισθεῖσαν πάθεσι, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου πάτερ
καταύγασον, ὅπως γλυκυθύμως ἄσω σοι, ἐφύμνια, πανεύφημε.

Νηστεία σαφῶς καὶ προσευχῇ, καὶ τοῖς ἀενιάοις τε, Ἐφραϊμ κρου-
νοί: τῶν δακρύων τε, Ὅσιε, σεαυτὸν κατέτηξας, ὄθεν ἄδραν παρὰ
Χριστοῦ τὴν ἀντίδοσιν, ἐκομίτω πάτερ Ὅσιε, φωσφόρε θεαυγέστατε.

Ἡ σὴ νῦν ἐξέλαμψεν ἡμῖν, μνήμη φαεσίμβροτος, ὥσπερ ἡὼς ἐφα-
πλοῦσα μαρμαριγὰς, τῶν κατορθωμάτων σου, καὶ σκοτόμαιναν ἀπε-
λαύνουσα ἅπασαν, ὄθεν ἐκ συμφώνου ἐνδόξε, πιστοὶ σὲ μακαρίζομεν.
Θεοτοκίον.

Σὲ χρυσοῖς ἀγνήν τὴν χροσσωτοῖς, περιβεβλημένην τε, πεποικιλ-
μένην χρυσοῖσι χλωρότητι, λογικὴν τε πέλειαν, ἀκατάφλεκτον βάτον
ἦν περ τεθέαται, Μωσῆς ὁ θεόπτης ὄρει τε, πιστοὶ νῦν μεγαλύνομεν.

*Ἐτερος κανὼν τοῦ Ἁγίου, ποίημα Θεοφάνους.

Ὁς ἡ ἀκροστιχίς Ἐφραϊμ γεραίρω τὸν νοητὸν Εὐφράτην.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας ὁ Ἰσρ.

Εὐφραντικῇ ἐπομβρία σῶν προσευχῶν, τὴν ψυχὴν μου ἄρδευσον,

ξηρανθεισαν τῷ αὐχμῷ, τῶν παθῶν, καὶ λόγων μοι τὴν σὴν, εὐφρη-
μησαι ἑορτήν, παμμάκαρ ἔμπνευσον.

Φῶς νοητὸν ἀπαστρέψας φωτιστικός, ἀνεδείχθης Ἥλιος, φεγγαβο-
λοῖς ἀρεταῖς, καὶ δογμάτων κάλλεσιν Ἐφραὶμ, καταυγάζων τῶν πι-
στῶν ἅπαν τὸ πλήρωμα.

Ρεῖθροις δακρῶν τὴν φλόγα τὴν τῶν παθῶν, κατασβίσας γέγο-
νας, σκευὸς τίμιον Ἐφραὶμ, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πηγᾶς, ἀναβλύ-
ζων διδαχῶν θεομακάριστε. Θεοτοκίον.

Ἄδιαφθόρως τὸν Λόγον ἐν τῇ γαστρί, δεξαμένη τέτοκας, τὸν λυ-
τρούμενον φθορᾶς, τοὺς αὐτὸν λατρεύοντας αἰεὶ, Μητροπάρθενε σεμνή,
πύλη τῆς ὄντως ζωῆς. **Καταβασία.**

Χέρσον ἄβυσσοτόκον, πέδον Ἥλιος, ἐπεπόλευσε πο-
» τέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ
» πεζοποντοποροῦντι καὶ θεαρέστως μέλποντι ἄσω-
« μεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ᾠδὴ. γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν,
» καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνοῦν-
» των σε. Δίς.

Πρεσβείαις σου Ἁγνή Θεὸν ὃν ἔτεκες, παράσχου εὐέλπτον σοὶς
ικέταις, τοῖς προστρέχοσι τῇ σκέπῃ σου, καὶ πιστῶς προσκυνοῦσί
σου τὴν κύησιν.

Ρημάτων τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἐπάκουσον, Παρθένη ἐκ βάθους μου τῆς
καρδίας, ἣν προσφέρω σοι Πανύμνητε, ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων με
διάσωσον.

Ἄσπερ ὅλην μου τὴν ζωὴν διακυβέρνησον, Παρθένη ἐλπίς μου καὶ προ-
στασία, πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, λυτρουμένη δεινῶν με Ἄειπάρθενε.

Σοφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπέστατον, ἀγκάλαις ὡς φέρουσα Θεοτόκε,
ἐξ ἀγνοίας καὶ πλανήσεως, λυτρωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας σε ἰκέτευε.

Ἄλλος. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Ἵπεροφρυν πανένδοξε, βροτοκτόνον δράκοντα, Ἰησοῦς Ἀμαλήκ ὡς πάλαι, Σταυρῶ τιμίῳ διώλεσας, Χριστῶ κραυγάζων σύ μου στερέωμα.

Μηδόλως ὕπνον δέδωκας, ὀφθαλμοῖς πανεύφημε, καὶ σοῖς σαφῶς κροτάφοις τε θεοφόρε ἀνάπαυσιν, ἕως δοχεῖον γέγονας Πνεύματος.

Νεκρώσας παμμακάριστε, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, ἀσκητικαῖς παλαίστραις πάτερ τὸ ἔλαττον, κτθυπέταξας, Ἐφραῖμ Ὀσίων κῦδι-
στε τῷ κρείττονι. Θεοτοκίον.

Ἡ σύλληψις Πανάχραντος, ὃ, τε τόκος ἄφθορος, τὸν γὰρ Χριστὸν κινήσασα ὑπὲρ νεῦν Παρθένος διέμεινας· διό σε Θεοτόκον πιστεῖ σέβομεν.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς Σὺ.

Ἰλύος πάσης ἐμπαθοῦς, σεαυτὸν ἐκκαθάρας ἀνεδείχθης δοχεῖον, ἀρετῶν ὡς ἀληθῶς, καὶ σκεῦος χωρητικόν, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Μηδ' ὄλως ὕπνον ὀφθαλμοῖς, δεδωκῶς οἶκος ὄφθης, τῆς Ἁγίας Τριάδος, καὶ σοφίας θησαυρός, τὸν Κόσμον καταπλουτῶν, χρυσαυγέ-
σι, δόγμασι μακάριε.

Γνωρίζει ἄλλον σε Χριστοῦ, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, χρυσορρόαν Εὐ-
φράτην, πελαγίζοντα σοφῶν, δογμάτων ἐπιρροαῖς, καὶ τὴν Κτίσιν, πᾶσαν καταρδεύοντα.
Θεοτοκίον.

Ἐν δύο φύσεσιν ὁ εἷς, τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμά-
των, σαρκωθείς θεοπρεπῶς, προῆλθε τοὺς ἐξ Ἀδάμ, διασώζων, Πά-
ναγνε χρηστότητι.
Καταθασία.

Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον
» Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν· ἣν ἐκτίσω τῷ τιμίῳ σου
» αἵματι.

Κάθισμα. ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἡ λαμπρὰ νῦν μνήμη σου, ὡς ἐξ ἑώας, ἑωσφόρος ἔλαμψε, κατα-
φωτίζουσα πιστοῦς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζοντας· χαίροις πατέρων,
σεπτῶν ἀκροθίνιον.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν θησαυρὸν τῆς σοφίας, τῶν μυστηρίων Χριστοῦ, τὸν Κρατῆρα τὸν Θεῖον τῆς κατανύξεως, ἀνυμνήσωμεν πιστοί. ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ φερωνύμως γάρ ἄει, τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, εὐφραίνει ἔπεσι Θεοῖς. Ἐφραίμ ὡς πράκτωρ καὶ μύστης, τῶν τοῦ Κυρίου ἀποκαλύψεων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ θερμὴ προστασία καὶ ἀπροσμάχητος, ἡ ἐλπίς ἡ βεβαία καὶ ἀκαταίσχυντος, τεῖχος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν, τῶν προστρεχόντων σοι. Ἀειπάρθενε Ἀγνή, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν, ἰκέτευε σὺν Ἀγγέλοις, εἰρήνην δοῦναι τῷ Κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὠδή, δ'. Ὁ Εἰρμός.

« Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά
« σέ, μόνε φιλόανθρωπε.

Τῶν τραυμάτων μου Δέσποινα, τῶν τῆς ψυχῆς, σαρκός τε νοσημάτων, ἡ Θεὸν τεκοῦσα, λύσιν παράσχου μοι

Ριπιζόμενον πάθεσι, καὶ λογισμοῖς, καὶ βίου τρικυμίας, ἐλπίδι Παρθένε, καὶ πίστει βεβαίωσον.

Ἐκ περιστάσεως ῥύσαί με, Μήτηρ Θεοῦ, καὶ ζάλης καὶ κινδύνων, ταῖς σοῖς ἰκεσίαις, μόνη Πανύμνητε.

Χειμαζόμενον κλύδωνι, βιωτικῷ, ἐξάρπασον Παρθένε, πρὸς τὸν σὺν λιμένα, καθοδηγοῦσά με.

Ἄλλος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Τοῖς πίστεως πάτερ ὅπλοις, τὸν ὄφιν κατέτρωσας, νοητὸν ἀλάστορα, καὶ τροπαιοῦχος, τρισόλβιε ὄντως ἀναδέδειξαι· διὸ περ εἴληφας, στέφανον χειρὸς ἐκ Κυρίου σου.

Ὁ βίος ὁ ἐνθεός σου, ἀσκήσεις αἱ σώματος, καὶ κρουνοὶ δακρῶν τε, εὐχῶν τε τάσεις, γεγονάσι πρόξενοι στεφάνω· σοι· διὸ νῦν πάθω σε, ἅπαντες πιστοὶ μακαρίζομεν.

Υψοποιῷ ταπεινώσει, Τριάδος σὺ ὄργανον, Πνεύματι ὑπηχούμενον, δογμάτων ὕψος, ἐγένου αἰρέσεων ληρήματα, δι' οὗ πανένδοξε, Ὅσος Ἐφραίμ ἐκφεαύλισται.

= 26 =

Θεοτοκίον.

Σπειρεύουσαν Θεοτόκε, ἐκ θείων Πανάχραντε, ἀρετῶν καρδίαν μου, σὺ καρποφόρον, ἀνάδειξον πρὸς Χριστὸν πρεσβείαις σου, ἵνα δοξάζω σε, Δέσποινα ἀεὶ Μητροπάρθνε.

Ἄλλος. Χριστὸς μου δύναμις.

Ῥημάτων δύναμις, τῶν σῶν διέδραμεν, ἐπὶ πάντα τὸν Κόσμον ὑψοποιῶ, φέγγει ταπεινώσεως, τὴν ἀβλεψίαν τῶν ψυχῶν, ἐκδιώκουσα μακάριε.

Ἀμέμπτως ἤνυσας, τὸν ῥῆζον δάκρυσι, σεαυτὸν ἀποπλύνας καὶ τοῦ Κριτοῦ, πᾶσι τὴν ἐπέλευσιν, καθιστορῶν λόγοις σοφοῖς, θεοφάντορ ἀξιόγαστε.

Ἰδὼν σου Κύριος, τῆς παπεινώσεως, τὸ περιδοξὸν ὕψος ὑψοποιόν, λόγον σοὶ χαρίζεται, δι' οὗ αἰρέσεων δεινά, τεταπεινῶνται ὑψώματα.

Ῥωσθεὶς τῇ χάριτι, τοῦ Παντοκράτορος, πρὸς ἀρχὰς παρετάξω δαιμονικάς, πάτερ καὶ νενίκηκας, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσωπῶν, τῶν θερμῶς ἀνευφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Ὡς θεῖον Τέμενος, ὡς Ὅρος ἅγιον, ὡς Πηγὴν ἀφθαρσίας, ὡς ἐκλεκτήν, μόνην χρηματίσασαν, τῷ πλαστουργῷ ἡμῶν Θεῷ, τὴν Παρθένον μακαρίσωμεν.

Καταβασία.

» Ἐκάλυψεν οὐρανοῦς, ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ, τῆς Κι-
 » βωτοῦ γὰρ προελθῶν, τοῦ ἀγιάσματός σου, τῆς ἀ-
 » φθόρου μητρός, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου, ὡφθης
 » ὡς βρέφος ἀγκαλοφορούμενος καὶ ἐπληρώθη τὰ
 » πάντα, τῆς σῆς αἰνέσεως.

ᾠδὴ, ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων ποιητὴς Κύριος, ἐν ᾧ
 » φωτί, τῶν σῶν προσταγμάτων, ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου γὰρ ἄλ-
 » λον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Ἐπὶ ὄπλον ἀήττητον κατὰ ποικίλων πειρασμῶν ἔχοντες, τῶν θυμωμένων, πάσης ἐπιρρείας, λυτρούμεθα αἶψά, οἱ σὲ Θεοτόκον, Ἄγνη ἐπιστάμενοι.

Νόμου τὸ πλήρωμα, ἢ ἀνωτέρα Χερουβὶμ τέτοκας, τὸν τοῦ Θεοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντα. Υἱὸν μονογενῆ· ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων, τῶν σῶν ἐξιλέωσαι.

Τὸν τοῦ παντός Ποιητήν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου Ἄγνη φέρουσα, τρυπὸν ἡμῖν, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, εὐέλπτον δίδου, τοῖς νῦν ἐκ καρδίας, πρὸς σὲ καταφεύγουσιν.

Ἀπὸ στενωπέως, καὶ κατωδύνου μου ψυχῆς διησιν, τῶν οἰκτιρμῶν μόνῃ τῇ τεκούσῃ, τὸν αἴτιον λόγον, προσφέρω ὁ πάλας, εἰκτείρασα σῶσον με.

Ἄλλος. Τὴν ἀχλὺν τῆς ψυχῆς μου.

Εὐφραδία σῶν λόγων, κλειίζεται Ἐκκλησία· τῷ πυρὶ γὰρ προσερπύσας τῆς θεοπτίας, ἐξήντηλῃσας σαφῶς φῶς τρ λαμπρές.

Ἐπιβῶ ἐν σαρκίῳ ἀθρεῖν σὺ κατηξιώθης, ὡς Μωσῆς πάλας τὸν ὄντα ὃν σοῖς δούλοις φέροισ, νῦν ἔλεων μακάριε Ἐφραῖμ.

Φωτοφόρος ὡς δίσκος, ἀνέτειλε τοῦ Ἡλίου, περιλάλητε ἡ μνήμη σου τοῖς σοῖς τέκνοις, ἐκπέμπουσα χρυσᾶς μαρμαρυγᾶς.

Ἀμαρύγματος πάτερ, περιπαρεῖ φρυκτωρίαῖς. Τριτηλείου ἐξ οὗ ἐκπυρωθεῖς τῆς αἰγλῆς, ἀκτίνας ἐξέλαμψας ρυσοειδῆς

Θεοτοκίον.

Εὐδοκία Πατρός τε, καὶ Πνεύματος συνεργεία, Παναγίου τὸν Τράδος τῆς ὑπερθέου, σὺ ἕνα ἀνεκύησας Ἄγνη.

Ἄλλος. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Ταῖς τῶν δακρῶν ἐπιρρείαις τὸ τῶν ἡδονῶν ὀλοσχερῶς, πάτερ ἐξήρανας πέλαγος, καὶ τῇ ἀκρίβει τῶν διδαγμάτων σου, αἰρέσειν χειμάρρους μάκαρ κατέκλυσας.

Ὁ νοῦς σου νεύσει τῇ πρὸς Θεόν, πάτερ λαμπρυνόμενος. Ἐφραῖμ, θεοειδῆς ὄλος γέοιεν ἔσπερον καθ' ἑπὶ τοῦ θεοῦ Πνεύματος, ἀύλους τὰς ἐμφάσεις ὑποδεχομένος.

Ναός ἐγένου χωρητικός, Πάτερ τῆς Τριάδος ἀληθῶς, πεποικι-
μένος τῇ χάριτι, καὶ τῇ διαυγίᾳ τῶν καθαρῶν ἀρετῶν, καὶ τῇ τῶν
δογμάτων ἀκεραιότητι.

Θεοτοκίον.

Νεκρὸν με ἔδειξεν ἐν Ἐδέμ, γεῦσις ἢ τοῦ ξύλου πονηρά, ὑποβο-
λῆ τῇ τοῦ ὄφρατος· σὺ δὲ ζωοδότῃν Χριστὴν κηύσασα, ἐζώωσάς με
μόνη Θεοχαρίτωτε.

Καταθασία.

» Ὡς εἶδεν Ἡσαίας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμέ-
» νῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὡ
» τάλας ἐβόα ἐγώ· πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον
» Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

ᾠδὴ. στ'. Ὁ Εἰσμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον, τῆς εὐ-
» σπλαγγίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Σωτηρίας λιμένα γινώσκων σε, πλέων πολυφρόντιδος βίου· τὸ πέ-
λαγος, ἐπικαλοῦμαι Δέσποινα κυβερνήτιν ψυχῆς μου γενέσθαι σε.

Ἐνεδύθην στολὴν κακουχούμενος, Μήτηρ ἀειπάρθενε τῆς ἀφροσύνης
μου, ἀλλ' ἢ Θεὸν κηύσασα, τῆς χαρᾶς τὸν χιτῶνα ἀντίδος μοι.

Ἱερὰς πολιτείας ἐκπέπτωκα, βαθυμῶν ὁ δειλῆαιος· ἀλλ' ἐπανάγα-
γε, εὐλογημένη Πάναγνε, προσταγαῖς τοῦ Υἱοῦ σου ρυθμιζουσα.

Συμπαθείας με θείας ἀξίωσον, ἢ τὸν συμπαθέστατον Λόγον κηύ-
σασα, τὸν τῷ ἰδίῳ αἵματι, ἐκ φθορᾶς τοῦ ἀνθρώπου ρυσάμενον.

Ἄλλος Εἰσμός ὁ αὐτός.

Ἱερὰν πολιτείαν μιμούμενος, τὴν τῶν Ἀποστόλων τὰς πόλεις
διήρχεσο, ὡς ὠφελήσων Ὅσιε, καὶ ὠφεληθησόμενος ἐνδοξε.

Τῷ ἁγίῳ σαφῶς ὀδηγούμενος, Πνεύματι μακάριε πόλιν κατέλαβες
τὴν Ἐδεσσηνῶν ἐκ τοῦ φάρυγγος, τοῦ παμφάγου λυτρῶσαι τὸ γύναιον,

Ρωμαλέῳ ἀντέστης φρονήματι, πρὸς τὰ ἐκτοξεύματα δυσμενῶν Ὅ-
τις, ἐννεομένων· ἀφθαρτον, ὅθεν εἴληφας στέφος μακάριε.

— 29 —

Θεοτοκίον.

Ἰεσσαί ἐκ τῆς ῥίζης Πανάμωμε, ῥάβδος ἀνεβλάστησας ἀθηρο-
ρήσασα, σὺ ἀποτίστως ἄνθος τε, τὸν Υἱὸν τοῦ Πατρὸς τὸν ὁμότιμον.

Ἄλλος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Οὐ ψάμμον θεμέλιον, ἀλλὰ πίστιν ἀββαγῆ, ὁ Θεοφόρος θέμενος,
ταῖς τοῦ ἐχθροῦ παντοδαίς ἐπιβολαῖς, ἀκλόνητος ἔμεινε, ἀηττήτῳ δυ-
νάμει κυβερνώμενος.

Ἡ γλῶσσά σου κάλαμος, δευγράφου ἀληθῶς, ὡς γραμματέως γέ-
γονεν, ὑψηγουμένη γνῶσιν πανευσεβῆ, πλαξίν ἐγχαράττουσα, καρδι-
ῶν πάτερ, νόμον τὸν τοῦ Πνεύματος.

Τῶν σῶν οἱ ἐκπλέοντες, διδαγμάτων ἑγαληνόν, Ἐφραὶμ θεόφρον
πέλαγος, τριχυμιῶν λυτροῦται ψυχοβλαβῶν, καὶ ζάλην αἰρέσεων, ἀνα-
νεύοντες πίστει διασώζονται.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάσης ἐπέκεινα, νοουμένης ὡς Θεός, καὶ ὀρωμένης Κτίσεως,
σωματισθεὶς προῆλθεν ἐκ σῆς γαστρὸς, τηρήσας σε ἀφθρον, ὡσπερ
ἦς πρὸ τοῦ τόκου Θεονύμφευτε.

Καταθασία.

» Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ
» σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη, ἐκ Θεοῦ Χριστέ σὺ
» Θεός μου.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷτα.

Τοῖς θεοφθόγγοις καὶ χρυσεῖς σου διδάγμασι.

Τὴν Ἐκκλησίαν καθωράϊσας μακάριε.

Ὅθεν στέφανον ἀνθέων ἐξ ἀκηράτων,

Πλεξαμένη σοι προσφέρει πανσεβάσμιε.

Ἐκδοῶσά σοι ἐν ἄσμασιν Ἐφραὶμ σοφέ.

Θεοφόρητε, Χαίροις πάτερ θεσπέσιε,

== 30 ==

Ὁ Οἶκος.

Ἀγγελος ὄφθης Πάτερ, ξένως γῆ βιοτεύσας καὶ ἀνθρωπός τε οὐρανοβάμων· τῇ γὰρ ὑπὲρ φύσει βιοτῆ, ἀσωμάτων καὶ βροτῶν, τὰ συστήματα ἐξέστησαν· διόπερ σοι κραυγάζομεν συμφώνως ταῦτα.

Χαίροις σοφὲ ἀσκητῶν τὸ κλέος.

Χαίροις Χριστοῦ Ἐκκλησίας φέγγος

Χαίροις μοναζόντων σαφῶς ἢ παράκλησις.

Χαίροις τῶν πιπτόντων ταχεῖα ἀνόρθωσις.

Χαίροις ὕψος ταπεινώσεως ἀναβάς ὡς ἀληθῶς.

Χαίροις ὅτι κατεμάρανας ἠδονὰς τὰς τῆς σαρκός.

Χαίροις ρεῖθροις δακρύων καταρδεύσας ἐρήμους.

Χαίροις ὅτι σοῖς λόγοις αἰεὶ σώζεις ραθύμους.

Χαίροις φωστήρ φωτίζων ὑφήλιον.

Χαίροις Θεὸν δοξάσας Τρισήλιον.

Χαίροις ἐρημοπολιτα εὐθύφρον.

Χαίροις προστάτα ἡμῶν θεωρρῆμον.

Χαίροις Πάτερ θεσπέσιε

Τῷ αὐτῷ Μηνί, Ἰανουαρίου, ΚΗ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.

Στχ. Ἦκουσε γλῶτταν ψαλμικῶς ἦν οὐκ ἔγνω,

Ἐφραὶμ ἄνω καλοῦσαν ὁ γλῶσσαν Σύρος.

Εἰκάδι ὀγδοάτη Νόες Ἐφραὶμ θυμὸν ἀπηῦρον.

• Ὡὴ ζ'. Ὁ Εἰρημός.

» Εἰκόνας χρυσῆς, ἐν παιδίῳ Δειηρᾷ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖ-
 » δες κατεπάτησαν, ἀθεωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ πυρὸς ἐμ-
 » βληθέντες, ὀροσιζόμενοι ἔψαλλον· εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
 » τέρων ἡμῶν.

Σταυρῷ προσπαγεῖς, ὁ ἐκ σοῦ σωματωθεὶς Θεογεννητορ, Ἄδαμ
 διέβρηξε τὸ χειρόγραφον· ὃν νῦν δυσώπει Πανάμωμε, ἅπαντας κινδύ-
 νων ῥυσθῆναι, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ
 τῶν Πατέρων ἡμῶν,

Ἐλπίς ἀγαθή, προσδοκία τε πιστῶν ὑπάρχεις Κόρη· καὶ νῦν
 δεόμεθά σου δωρήσασθαι, τῆς συμπαθείας τὸ πέλαγος, πᾶσι τοῖς εἰς
 σὲ πεποιθόσι, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζουσιν· εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός,
 ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σκοτία δεινῆ, τῆ τοῦ βίου συσχεθεὶς τὸν συλλυπούμενον, καὶ
 συναλγοῦντα οὐ κατέλαβον. τῆ σῆ Παρθένε λαμπρότητι, λύσον τὴν
 ἀγλὴν τῷ πταισμάτων, καὶ καταύγασον ψάλλοντα· εὐλογητὸς εἰ ὁ
 Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠραίαν στολήν, σωτηρίων ἐντολῶν διὰ Βαπτίσματος, ἀμφια-
 σάμενος ἀπημαύρωσα, δι' ἀμελείας ὁ δειλαιοσ· νῦν δὲ σοι προστρέχω

Παρθένε, τὸν χιτῶνα αἰτούμενος, τῆς σωφροσύνης διὰ σοῦ, πάλιν ἐνδύσασθαι.

Ἄλλος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Συμφώνως τὸν αἰνὸν σοι τῶν Ἀσωμάτων, βροτῶν τε προσφέρουσιν, Ἐφραὶμ αἱ τάξεις σήμερον, κημάτων γεραίρουσαι τοὺς ὑπὲρ φύσιν σαφῶς, τοὺς σοὺς πάτερ ἐνδοξε, σὴ ἰσαγγέλω βίῳ, λίαν ἠδόμεναι.

Ὁ πανσθενουργὸς Θεὸς ὡς τεθλιυμένην, σὲ τρίβον ὀδεύσαντα, πρὸς πλάτος τὸ εὐρύχωρον, εἰκότως διέσωσε τοῦ Παραδείσου Ἐφραὶμ, οὕτως αὐτῷ ψάλλοντα· ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Λαμπροπυρσομόρφεις αὐγαῖς Παρακλητοῦ. Ἐφραὶμ ἀξιάγαστε, τρισμάκαρ φαιδρυνόμενος, παρέχεις τὰ ἄπλετα τοῖς εὐσεβέσιν αἰεὶ, θαυμάτων πελαγίσματα· διὸ τοὺς ὕμνους δέχου Θεομακάριστε.

Ἀπέρριψε κάκιστος κακῶς τὸ πνεῦμα, ὡς μείνας ἐμβρόντητος, μεθόδῳ θεοσόφῳ σοι, ὁ Ἀπολλινάριος αἰρεσιάρχης δεινός, πιστοὺς δὲ ἐδίδαξας, Θεὸν τε ἕνα σέβειν, καὶ τρισυπόστατον.

Θεοτοκίον.

Μαρία Θεόνυμφε ἄφλεκτε Βάτε· ὦ πόλις τε ἔμψυχε· ἀγνείας πορφυρόχροον, ἄνθος τε ἠδύπνοον· κοκκοβαφὲς ἐρυθρόν, ῥόδον Παρθενίας τε· μυστικὴ μυροθήκη, χαῖρε Παντάνασσα.

Ἄλλος. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Νομοθίτης Μοναζόντων ἀκριβέστατος, ὤφθης σεβασμιώτατε, ὕπαλειπτης τε, πρὸς ἐχθρῶν παντοίων συμπλοκάς· διὸ σου τιμῶμεν τὸ σεπτόν, καὶ ἱερὸν ἐπὶ τῆς γῆς Πάτερ μνημόσυνον.

Ἐναρμόνιον τοῦ Πνεύματος αἰοῖδιμε, ὄργανον ἐχρημάτισας, ὑπηχούμενον, ταῖς αὐτοῦ ἐκάστοτε πνοαῖς, καὶ μέλος σωτήριον ἡμῖν, τῆς μετανοίας μελωδοῦν, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε.

Θεοτοκίον.

Ἐπὲρ λόγον σου ἡ σύλληψις Θεόνυμφε· Θεὸν γὰρ Λόγον τέτοκας, τὸν ῥυσάμενον, ἀλογίας πάντας τοὺς βροτούς, καὶ λόγον παρέχοντα βοᾶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταθασία.

» Σὲ τὸν ἐν πυρὶ ὀροσίσαντα, Παῖδας θεολογή-
 » σαντας, καὶ Παρθένω ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα, Θε-
 » ὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελωδοῦντες· εὐλο-
 » γητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκατα-
 » θάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς ὄροσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ
 » ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐξασθενεῖ μου νῦν ὁ νοῦς, εἰς τὰ βάθη ἐμπεσῶν τῆς ἀτιμίας,
 ὡς ἐντεῦθεν ποικίλοις, περιπαρῆναι κακοῖς, ἀλλὰ σύ με Παρθένε θε-
 ράπευσον, τῷ τῆς ἀπαθείας φωτὶ περιβαλοῦσα.

Ἡύργον ἰσχύος ἀσφαλῆ, καὶ κρηπίδα καὶ φρουρὰν καὶ προστασί-
 αν, κεκτημένοι σε πάντες, διασωζόμεθα νῦν, ὑμνοῦντες τὸν Τόκον σου
 Πάναγνε, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγὴν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν
 τὸν Λόγον, τοῦ ἀθανάτου Πατρός, τὸν πάντας θανάτου λυτροῦμενον,
 τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥεῖθρον ἰάσεων ἡμῖν, ἀενάως τοῖς πιστοῖς Ἀγνή πηγάζεις, οὐ
 τὴν ἄφθονον χάριν, ἀπαρυόμενοι νῦν ὑμνοῦμεν τὸν τόκον σου Ἀχραν-
 τε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Κάμιнос ποτέ, πυρός ἐν Βαβυλῶνι.

Πάγια πιστοὶ καθὼς περ εἰσηγήσεις, τὰς σὰς κεκτήμεθα πανένδο-
 ξε, ἐν αἷς στηριζόμενοι, λαιλαπῶδη παθῶν φεύγομεν, πορθμὸν Ἑ-
 φραῖμ· διό σοι καὶ ψάλλομεν τῆς ἐρήμου χαίροις τὸ θρέμμα, Ὅσιων
 τε καύχημα.

Ἐκθυμος Ἐφραῖμ, ὡς λέων κυνηγέταις, κατ' ἀοράτων σὺ ἐχώ-
 ρησας, οὐρανοχαλκεύτοις τε, οὐς περ ξίφεσιν ἐνέκρωσας, καὶ τροπαι-
 οῦχος ὠφθῆς σεβάσμιε· ὅθεν καὶ βραβεῖα ἐπάξια ἤρας αἰοῖδιμε.

Ἴρις τοῖς βροτοῖς, ὡς ἀγγελιοφόρος, σὴ πανσεβάσμιος ἐπέφανε,

= 42 =

μνήμη στερεώματι, Ἐκκλησίας διαγγέλουσα, τὰ θεῖα του παλαίσματα
 Ὅσιε· ταῖς ἀσμάτων ἀνθεσιν, ὄθεν αὐτὴν καταστέφομεν.

Θεοτοκίον.

Ἐοικεν Ἀγνή, σὲ ἄδειν Θεομητορ· τῶν Ἀσμάτων γὰρ τὰ τάγματα.
 σαφῶς ὑπερῆρας σύ, ὡς Υἱὸν Θεοῦ γεννήσασα, Χριστὸν τὸν
 πραιώνιον Δέσπεινα· ὄθεν ἀρρύπυτοις σε χεῖλεσιν ὕμνοις δοξάζομεν.

Ἄλλος. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις.

Φωτοφόρος ὡς ἄλλος ἐδείχθης Ἥλιος, διδαγμάτων ἀκτίνας πέμπων
 τοῖς πέρασι, σκότος ἀφεγγές, ἐκμειώσας μακάριε, πάσης ἀμαρτίας,
 φωτὶ τῆς μετανοίας.

Ῥεῖθροις θεῶν δογμάτων περικλυζόμενος, ποταμὸς ὡς ἐξ ἄλλης
 Ἐδὲμ πεπόρευσαι, πρόσωπον τῆς γῆς καταρδεύων θεσπέσιε, καὶ τῆς
 ἀσεβείας, ζιζάνια συμπνίγων.

Θεοτοκίον.

Ἀληθῆ Θεοτόκον ὁμολογοῦντές σε, τοῦ Ἀγγέλου τὸ Χαῖρε πίστει
 βρωμέν σοι· μόνην τὴν χαρὰν, ἐπὶ γῆς γὰρ ἐκύησας, κεχαριτωμένη
 αἰεὶ εὐλογημένη.

Καταβασία.

» Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβεία προεστῶ-
 » τες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον
 » ὕμνον ἔμελπον· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
 » τὸν Κύριον, καὶ ὑπεριψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή. θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτων σοφία, ἤκοντα καινουργῆ-
 »σαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἀγίας Παρ-
 »θένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν
 » ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Θεομακάριστε Κόρη, τὴν ἐλπίδα μου πᾶσαν, προθύμως ἀνατίθημι
 ἐν σοί· σῶσόν με Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς, καὶ τρυφῆς ἀεννάου, πλη-

σθῆναι καθικέτευε Ἄγνή, τὸν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Ἐπιφανείσα Παρθένε, τῆς ψυχῆς μου τὸν ζόφον, φωτὸς σου ταῖς αὐλοῖς ἀστραπαῖς, αὐγασον πύλη τοῦ Θεοῦ φωτὸς, καὶ πυρὸς αἰωνίου, ῥυσθῆναι καταξίωσον ἄγνή, τὸν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Νενοσηκότας ὀρώσα, καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, καὶ βεβλημένους πάθεσι δεινοῖς, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Δέσποινα, θεραπεύσασα λύσον τῶν νῦν παρενοχλούντων λυπηρῶν, ἵνα πάντες σέ, ὕμνοις ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐν τῇ γαστρὶ σου σκηνώσας, ἐκ γαστρὸς πρὸ αἰώνων, Πατὴρ ὑπερ ἐγέννησεν Υἱός, τέλειος γέγονεν ἄνθρωπος, καὶ πηγὴν χαρισμάτων, σὲ Θεομητορ ἔδειξεν ἡμῖν, τοῖς πιστῶς προσκυνούσι, τὴν ἄφραστόν σου γέννησιν.

Ἄλλος. Ἦ τὸν πρὸ Ἡλίου φωστῆρα.

Φαρμάτων λυθέντων τρισμάκαρ πρὸς Θεὸν πάτερ ἀνέδραμες, ὄν καθορᾶ Ἐφραὶμ σαφῶς πρὸς πρόσωπον, αἰεὶ πάτερ προσλιπαρῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν δούλων σου, τῶν ἐκτελούντων μνήμην σου, τὴν ἱεράν τε καὶ πανσέβαστον.

Ροθίοις παθῶν ἐμπεσόντες, χεῖρα ὠκίστα νῦν ὄρεξον, ὡς μιμητῆς Χριστοῦ καὶ τὴν ἀνάπαυλαν, θεορρήμον ταῖς πρὸς αὐτὸν λιταῖς σου ἡμῖν βράβευσον ἵνα ἐπαξίως Ὅσιε, πίστει καὶ πόθῳ μεγαλύνωμεν.

Ἀμήρυτα γέρα θεόφρον, πρὸς Χριστοῦ ὡς κομισάμενος, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ τῶν τὴν ἐτήσιον, ἐκτελούντων μνήμην τὴν σὴν, καὶ ὕμνοις σε τιμώντων σε, Χριστὸν μειλίσσων Ὅσιε, πάτερ μὴ παύση θεοφόρητε.

Ἰεροκρυφίως ὡς πάτερ, ἐντρυφῶν Ἐδὲμ τοῖς κάλλεσιν, ὡς ἀπολαύων ὄντως ζωῆς κρείττονος, ἐμπιπλάμενος ὡς φωτὸς ἀφθίτου ἀενάου τε, σὺν τοῖς ὀσίοις ἅπασιν, ἡμῖν Τριάδα ἰλεώσατε.

Θεοτοκίον.

Μητέρα πιστοὶ καὶ Παρθένον, εὐσεβῶς αἰεὶ κηρύττομεν ὑπὲρ νοῦν γὰρ Ἄγνή σαφῶς καὶ ἔννοιαν, Πατρὸς Λόγον σωματικῶς ἀφράστως ἀπεκύησας εὐλογημένη Δέσποινα, ὅθεν σε πόθῳ μεγαλύνωμεν.

= 44 =

Ἄλλος. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Τρωθεὶς ἀγάπη τοῦ Παντοκράτορος, ὄλον σαυτοῦ τὸν βίον, ὀρη-
νωδῶν διετέλεσας, ἐκβοῶν μετ' ἐκπλήξεως "Ὅσιε· ἄνεε τὰ κύματά
σου, Σώτερ τῆς χάριτος, ταύτην μοι πλουσίως συντηρῶν, ἐν τῇ
μελλούσῃ ζωῇ.

Ἦδὺς ὁ λόγος σου κατανύξεως, παρεκτικὸς καὶ πλήρης φωτισμοῦ.
τοῖς προστρέχουσι, θεοφόρε Ἐφραὶμ ἀξιάγαστε· ἄμεμπτος δὲ ὁ βίος,
πάσαις κοσμούμενος ταῖς θεοφεγγέσιν ἀρεταῖς καὶ λαπρυνόμενος.

Θεοτοκίον.

Νοεῖν οὐ δύναται νοῦς ἀνθρώπινος, τὸ ὑπὲρ νοῦν τοῦ τόκου σου
Παρθένε μυστήριον· ὁ Θεὸς γὰρ σκηνώσας ἐν μήτρᾳ σου κλειθρα τῆς
παρθενίας, οὐ παρεσάλευσε, μόνος ὡς ἐπίσταται αὐτὸς ὁ ἀκατάληπτος.

Καταδασία.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε, φρούρει,
φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

» Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ
» πιστοί· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγι-
» ον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου
» Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρὶ, ἀπειράνδρῳ μεγαλύ-
» νωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλωμεν.

Ὡς βαπτιστοῦ ὁμότροπος, ηὐλίσθης ἐν ἐρήμοις, Πά-
τερ Ἐφραὶμ ἀσκήσεσι, ταῖς ὑπὲρ νοῦν καὶ ρείθροις,
δακρύων ἀποτεφρώσας, ἀνθρακας ἀργαλέους, παθῶν
ἐν τῷ ὀνόματι, τοῦ Πατρὸς μάκαρ πάντας, καὶ τοῦ
Υἱοῦ, καὶ Ἁγίου Πνεύματος· ὅθεν πάντες, σὴν μνή-
μην μακαρίζομεν, ἕως τῆς συντελείας.

Ἔτερον. Ὁ οὐρανὸν ταῖς ἀστροῖς.

Ὡς ποταμὸς ὑπάρχεις, ρεῖθρα χρυσόρρυτα βρύων,
καὶ τοὺς λαοὺς διεγείρων, τῆς μετανοίας πρὸς τρίβον
Χριστὸν ἰκέτευε Πάτερ, Ἐφραὶμ σωθῆναι τὸν κόσμον.

Θεοτοκίον.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις,
ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατα-
νόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην.

Εἰς τοὺς Αἴγους. Πᾶσα πνοή.

Ἰστώμεν στχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στχρ. προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ μοναζόντων καύχημα, τὸν ζηλωτὴν Ἡλίου,
Ἰωάννην τε Πρόδρομον, τρόποις ἐκμιμούμενος, ἐν ἐ-
ρήμοις ἠυλίξεσο, θορύβων βίου, πάντων καὶ τύρβων,
ἐκκλίνων μάκαρ, Χριστὸν τὸν Κύριον. ὦ καρτερόψυ-
χε, ἐκζητῶν ὦ μόνω τε, Ἐφραὶμ σαφῶς, μόνος προσ-
ωμίλησας, θεομακάριστε.

Νέος ὡς Μωσῆς τὰ τρόπαια, κατ' ἀοράτων ἐχθρῶν,
ἐν ἐρήμῳ αἰοίδιμε, Ἐφραὶμ μάκαρ ἔστησας· ἐπιβάς δέ
ὀχλήματι, οὐρανοδρόμῳ. Πάτερ θεσπέσιε, ἀρετῶν ὄν-
τως, τὰ ὑπερκόσμια, ὦ παμακάριστε, Ὅσιε κατέ-
λαβες, σαρκὶ ἐν γῆ, ἔτι διαιτώμενος, ὦ θεοδόξαστε.

Ὅτε ἐπινεύσει Ὅσιε, τῇ θεϊκῇ τὰ τερπνά, ἀπε-
σείσω ὡς μάταια, τὰ τοῦ κόσμου ἅπαντα, τὴν στε-
νὴν τότε ὤδευσας, τρίβον πρὸς πλάτος, ὄντως τὴν ἄ-
γουσαν, τοῦ Παραδείσου, νηστείαις, δάκρυσιν, ὑποπι-

άζων τε, σεαυτὸν ἐκάστοτε διὸ Ἐφραΐμ, χαρισμάτων ἔμπλεως, ὤφθης τοῦ Πνεύματος.

Ὡτως θαυμαστῆς θεσπέσιε, ἕως σκηνῆς τοῦ Θεοῦ, ἕως οἴκου ἐχώρησας, Πάτερ ἐν φαιδρότητι, τῆς ψυχῆς ἀξιάγαστε, καὶ θυμηδία, ἐνθα τρισόλβιε, ἑορταζόντων, ἤχος τερψίθυμος ὡς ἀκουσόμενος, ἀφράστου ὑμνήσειως. ἧς ὡς Ἐφραΐμ, μόνης ἐφιέμενος, μάκαρ ἐπέτυχες.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ἡ θεοκίνητος Πάτερ γλῶττά σου, δυσσεβῶν μὲν φληναφώδεις θερμουργίας ἀπεκρούσατο, τοῖς θεσφάτοις σου ἔπεσιν. Ἐκκλησίαν δὲ τὴν τοῦ Χριστοῦ καθωραΐσατο· ὅθεν πίστει Ἐφραΐμ ἀξιάγαστε, εὐσεβεῖς ἐν ἀγαλλιᾷσει ψυχῆς συνελθόντες, τὴν μακαρίαν καὶ πανσέβαστον, πανηγυρίζομεν μνήμη σου, πρέσβυν εὐθετον, πρὸς Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν προβάλλοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν Πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων.
Ἐκ μὲν τοῦ β' ἤχου τὴν γ' ᾠδὴν, ἐκ δὲ τοῦ πλ. β' τὴν στ' ᾠδὴν.

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον ὄρα εἰς Ὅσιους.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

== 47 ==

Στχ. Ίαμβικοὶ τοῦ συντάκτου

Τέρμα μελέων ὧδε τῶν ἠπιῶν.

Ύμνητὰς ὧν Ἐφραΐμ, ἀεὶ σκέπε Πάτερ.

Μεγαλυνάρια.

Υψωσον παλάμας σου πρὸς Θεόν, ὑπὲρ τῆς σῆς ποιμνης, θεοφόρε Πάτερ Ἐφραΐμ, καὶ ἀμπλακημάτων, δεινῶν παράσχου λύσιν, φρικώδους τε ῥυσθῆναι αἰτεῖ κολάσεως.

Χαίροις τῶν ὀσίων ἢ κορωνίς, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ὄντως ἔξοχος καλλονή, χαίροις εὐσεβείας, τρισόλβιε τὸ βάθρον, φωστὴρ τῆς οἰκουμένης, χαίροις θεόσοφε.

Ἦν δοξολογοῦσι τῶν Χερουβὶμ, Σεραφίμ τε τάξεις, τρισυπόστατον ἐνικήν, παντουργὸν Οὐσίαν, ἰκέτευε, ὦ Πάτερ, ἀεὶ ὑπὲρ σῶν δούλων, τῶν εὐφημούντων σε.

ΤΕΛΟΣ

